

Kemences vidék

(KISCELLÉ és VIDEK)

Hajlékony minden vasárnap.

(KISCELLÉ és VIDEK)

Helyszíni díjak: ... 2 kor. ... 4 kor. ...

Hajlékony minden vasárnap. Husz Gyula

Bejelentés az elmaradtakat: ...

Uzsora világ.

A kormány által megállapított új árak, a nem termelő, fogyasztó község körében országsserte mélységes elkeseredést váltott ki. És méltán. A fogyasztó községek, a ki immár egy éve az élelmiszerárak túl magas volta miatt valóságosan nyomorog, reményteljemen várta és erősen bízott abban, hogy az 1916 évi jótéremés révén ha már ma is, de kenyérhez legalább olcsóbban fog jutni mint eddig. Ebben reményességében azután az új kenyérmégyarátnak megállapításánál keservesen csalódott.

Újra érvényesült az „ország urainak” a mindenható agráriusoknak az akarata. A nagy uradalnak tulajdonosai milliókat költöztetnek a háborús viszonyok folytán.

Miközben a kormány a kenyérfogyvat negyzetben bocsátja rendelkezésükre és még napi 2 koronát fizet a termelőknek fejkenként élelmezés ellen az aratói munkát végző országgyűlék után. Hogy a kormány által fizetett 2 koronát élelmezési díjat sokkal jobb helyre, a háza védelmében elcsúszt és

ők özvegyei és árvái nyugdíjalapjára lehetett és kellett volna is adni, az bizonyos, de hát nálunk ilyen „csekélységgel” nem igen szoktak törődni.

A fő dolog, hogy a hatalmas agrárius urak óhajja és kívánása teljesüljön, mert hát ők azt tartják: „Miké a föld, azé az ország” és hogy csak ők parancsolnak. A földnélküli Jánosoknak, a fogyasztók millióinak, pedig nincs szavuk, nincs és nem lehet óhajuk és akaratuk. Ők tartoznak a hasát vérrelkel védeni és a háborús viszonyok folytán beállott, nagyobb termelési költségek révén kötelesek tovább drága kenyéren élni.

Magyarország földnélküli Jánosai, fogyasztók tehát, dacára annak, hogy a fő kenyérmagnak, a busának, a mult 1914 évi termékkel szemben a foyó 1916 évi termést a hivatalos becéls 20 millió métermázával többre teszi, mégis a mult évi aligaj termés háborús árait kell fizetni és egy... az agrárius urak lényes és kedvett 18-as fgyaság? Hát miért kell annak a termelőnek, a mai olcsó fogoly és katonai munkasegítség mellett a 18-18 koronába kerül busájért 40 koronát hapja? Nem e volna elég a busáért mondjuk 30 és a rozsrót 20 korona? Ezek mellett az árak mellett is gyönyörűséges arép házon maradna az agrárius uraknak. Miért kell a mai bőséges jótérmés mellett a fogyasztók millióinak drága kéyeret

enni? Miért? Nem hisszük, hogy akadna szeles Magyarországon olyan ember, a ki a mai drága gabona árának jogosultságát elfogadható alapon megtudná magyarázni és indokolni.

A gabonaárak indokolatlan magasságával szerves kapcsolatban van a malmok örök munkája. Oh a malmok is szépen keresnek most. A malmok is szabadsálmot élveznek most az őrlemények drágításában.

A malmok busaörő munkája, a mely rendes viszonyok között 12-14 koronába kerül métermázánként, miért kerül most 38-40 koronába? Dehát így vagyunk, mindenemü élelmiszekkel Magyarországon. A cukorgyárosok csak esekély 20 koronát keresnek egy métermássa cukron. A cukorkartellnak a cukor, (adózatlanul) 24-26 koronába kerül és 52 koronáért adja el a cukrot. És még ezzel a horribilis hásszal nincs a cukorkartell megelégedve.

Az országos árt, a mely... Körtől világgá, hogy kevés a cukorkészlet, holott sok ekkora készlet nem a monarchiában mint most, miután a háboru miatt, alig van kivitel.

Miért drága a sár? Mert a legnagyobb magyar bank száz vagon számára beszevásárolta a diaszónsirt 180-200 koronával métermássánként és felverte az árakat 4-500 koronára. A riss árat a bankok és a malmok 30 koronáról 200 koronára verték fel. Nem igaz, hogy nincs elegendő riss készlet a

Szegény kádét.

Nagyságos Asszonyom!

Beszerelem hűbességét teljesítet, midén jut, mint ismeretlen úrral szembe. A kádétól akarek önek irni. Azért a kádétól a kádét a kádétól... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand... A fiatalabb tisztok és kadetok, kik öröm... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand...

szólt, hogy Nika kékfényem. Egy esde őmi napon déltán beállított ha... To jó-vagy huszám hadnagy ur, darák... Kérdőleg táknatt reám, mert becsánatk... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand...

Vártam még egy kicsit, hogy tényleg Mátéom, de ő nem multta meg... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand... Két-három héte elő bánnem, annak az asszonyrak az árát, többé már nem azt a fer... Magnaságos, elvégezte a szerencsés előirt vizsgálata után nem látnak csak a kamrányand...

han. Van. Összevásárolták a nagy bankok és a malmok és óriási hasonlattal adnak tal rajta, kis részletekben; a fímel riss-hantológiár a rissen több mint egy millió koronát keresett a drágítás révén.

A marha, diánó és borjúhus árát ma a kőseposztály megfizetni nem tudja, hus helyett a tojás fogyasztásra került a sor nagyobb mérvben. Es tojás van elég. Miért oly drága tehát? Azért, mert a tojás kivitelre egyeült kereskedők, a tojás árát 70 koronáról 180 koronára verték fel, ládánként 1440 drbot értve. A tojás kivitel ugyan elvan tiltva, de egy berlini cég havonként azért 120, egy bécsi cég pedig 60 vaggonnal szállít ki vigan az országból. Es a hatóság, bizonyos okoknál fogva a befolyásos vállalatokkal szemben tehetetlen. A nagy uszorások szabadon garasdálkodnak az árak felsorfolásában, a fogyasztókat kiszípolozzák és ebben a tojással méssel telített magyar Kánaánban a népek milliói keservesen nehéz, gondteljes életet élnek.

Es a kluzsorásot, kiszípolysott fogyasztók jajgatása és panassa nem talál meghallgatásra. Az ország termelői, a cukor és malombárók, a nagy bankok és nagykereskedők, erősen toltasodnak, gazdagodnak. Garmadába gyűlik náluk a pénz, a kis emberek, a fogyasztók véres verejtékkel keresett pénzéből hisznek meg ebben a véres háboruban. Szomorú valóság ez, a melyen kötelessége volna változtatni azoknak, a kiknek módjukban áll, mert hát szörnyen igazságtalan állapot az, hogy a hazában milliók szenvednek és nélkülöznek, míg másrészt tejbent, vajban fürödnek és jólétben dúskálnak.

A tüdőbeteg katonákért.

Seregünk d; adalmas szárnyon repülnek előre s az öröm ünnepei pillanataiban már szinte elfelejtjük azokat a tóli borzalmakat, a melyeket hős katonáinknak el kellett viselniök, mikor a Kárpátok élein védelmeztek a haza földjét. A sok fagyott lábú hős nyomorúsága és szörnyü

szenvedése bensül látható a tóli hadjárat rémségeiről, de se a sájtóban, se a nyilvánosság előtt lefolyt mozgalmakban nem esett szó arról, hogy a tóli harcokból hány került vissza a tüdővész romboló csirájával mellében. A hadikórházakban ápolás alá került belbetegek legnagyobb számát tüdőbetegek tették ki a a háboru továbbmenőleg is egyre produkálja a tuberkulotikus betegeket.

Tudvalevo, hogy a tüdővész gyógyítására speciális gyógyító intézetek, sanatóriumok szükségesek. Nagy szövetsége sünk, Németország már a béke évtizedei alatt több mint száz sanatóriumot létesített, úgy hogy Németországban a tüdővész katonák gyógykezelése nem okoz gondot. Mináunk e téron még nagyon kezdetlegesek az állapotok, négy sanatórium van mindössze Magyarországon, a mely tüdőbetegek gyógyításával foglalkozik. Ezekben ma nagyobb részt tüdőbeteg katonák kezeltenek.

A rendkívüli nagy számu tuberkulotikus esettel szemben nagyon kevés az ilyen speciális rendeltetésű intézmény és a hadügyminiszterium már tárgyalásokat is kezdett a tüdővész ellen védekező egyesülettel. Kir. Héroeg Sanatórium Egyesülettel, hogy katonai támogatással tüdőbeteg gyógyító intézményeket létesítsen a harctéri tüdőbetegek részére.

A tüdővésznek, mint fertőző betegségnak a katonák közt való terjedése azonban erősen érinti a rokkantkérdést is, mert a tüdőbeteg hősök közül sokan válnak rokkantakká. Ezeknek gyógyítása és megmentése talán fontosabb, mint a rokkantkérdésnek sok más problémája, miután es a kérdés a tüdővésznek, mint népbetegségnek mindig aktuális kérdésével kapcsolatos. A harctérről tüdőbeteg visszatérő hősök új gócai a tuberkulózis.

Feltőlentül el kell helyezni tehát tüdőbeteg katonákat a megfelelő gyógyító intézetekben. Es egyrészt kötelességünk azon nagy áldozattal szemben, a melyet hazájuk ügyének hordtak, másrészt védekezés abban az irányban is, hogy ne terjedjenek maguk körül a tuberkulózis. Ha a tüdővész katonák visszatérnek esa-

Felsóhajlott :
— Ugy-e, most már értem engem. Nekem ez lesz a végsőtem. A vig, a pajkos fímed ki-mo-ly, sőt huz. ábrándosó legény lett. Örült szereltem.

Szinte kihált, időgesen szaggatottan be-mo-lyt.
— Ertem engem? Nem a teste kell, a lel-let szeretem. Nekem csak es kell. Nem ó. Csak a lelke. A lelke.

Hosszan maga elő bámult s abban a pillan-
tában szőrték olvastam szeméből. A leguo-

Egy hétél köröb melyes bajával a kórhá-
ban kereste a gyógyulást.

Majdnem naponta felkerestem s én hordtam neki egy darabig a főpostáról az „Ó” levelet. Szegény fia mit művelt ilyenkor, egész nap csak azt olvasta, egyszer, tüsszer, szánszor. Hiszen minden levelet betávo tudta. En is olvastam a leveleket. Igaza volt a barátomnak, így kevés nő tud irni.

Est hét múlva, mint gyogyult, de mint ka-tonát ünnepelték alkalmatlant elbocsátották a kórházból.

Akkor írt egy gyönyörű levelet, eh végre is kimondom: önnek nagyságos asszonyom. As a levelet „Becsmo”-nak hattyudala volt.

Hivatást önön németgetett, de hát kinek kell egy beteg, tanulási katonája? Elutasították. Tu-a vezetőgőd? Főbe szívevel néstem, mikor megkértem, hogy adja el a levelet. Lehetem néző-
szóddá adom: ábrándosó

— Te benned bizon, egész életemben te voltál a leghevebb hozám. En meghalok. Ma. Holnap. Ki tudja? En nem. As orvosok sem. Ertem engem? Ast akarom küldd vissza az „Ó” leveleit.

Körölnözött, szinte fími látását, hogy meg-hallja valaki, astán a falemas hajolt és mag-szaga az ön címét. Taéta, hogy titka jó helyen. Szekre el van temetve.

Megsörítottem aszott, áttetsző keszt, kis-sé felült az ágyban, astán hirtelen átölelt. S as egykor dacos, erős fia, most sápadt arcáról két könnyecpp hullott a keszere.

Nem bírtam tovább. Magamhoz öleltem s és is sirtam soká-soká.

A nővér kíváncsian dugta be a fejét as sájtán, astán ijedten, csodálkosó arccal visszaha-szódot. Furcsa lehetett: egy síró katona.

Nagyságos asszonyom! A kadétot tegnap temettük. Itt küldöm vissza a levelet s egy szal rzsát a tisztikar koszorujából.
Rest is ó akarta.

Adakozzunk a Vöröskeresztnek.

adjuk körébe, vagy előbbi munkakörükbe azéikál, hogy teljesen meggyógyultak volna, a tüdővész fertőzések egész láncolatának lezárak lánczemei.

A József Kir. Héroeg Sanatórium Egyesület mint tüdővész ellen védekező országos szervezet ast túzte maga elő feladatul, hogy tüdőbeteg rokkant kato-nák részére gyógyító intézeteket emel s erre a célra adománygyűjtést indít. Háboru szareresztlen tüdőbeteg áldozatai-már siralmas feljajdulásban kérik meg-mentésüket. Saivet rendítők a hősök jaj-kiáltásai! A nemsetaek, az ország kö-zönosságának kötelessége, hogy segít ke-zet nyújtson feléjük.

Gondolja meg mindenki, hogy nem-esek a szenvedő hősről van szó, — a mi mementonak egymagában is elég, — hanem mindannyiunk egészségéről, esa-ládajaink, egész társadalmunk biztonságáról. A tüdőbeteg rokkant katonák megmentése-
tenát a nemzet egészséges jövődjének nagy kérdése és mindenkinek kötelessé-gévé teszi, hogy tehetsége szerint áldozom a szent célra.

Az egyesület kéri, hogy a nagylelkű adakozók adományait, legyenek azok akárcsak fillérványok is, a József Kir. Héroeg Sanatórium Egyesület központjába (Budapest, IV., Sütő-utca 2.) küldjék.

Bukaresti levél.

„Monte Carlo meghalt, éljen Bukarest” — hallom egy vidám társaságból a szomszéd asztalától. Igén, Bukarest él. De még mennyi-m él. A nagy bírtás ennek a városnak faradna-lan mulatni vágyással semmit sem tudott bolni. Szinte úgy tűnik, mintha es a kis-gye szízekesek
részt és a: it jő
Noé barkájként lebeg a vértenger felett jökev, a melyet Románia hajós fővárosa nyújt annak a sok ezer ideger nek is, a kik minden rész-ből idenerlegenek.

A mikor küllömben a Kiszleow sőtányon vadgesztenyefák milliói fehér és rózsaszín virágpompájában silának es minden bokor és fátaiba, ünnepies félszüntlen ragog a nap fényében, akkor itt mindig aszp volt as alet. Azonban, a ki-parhasamat tudott venni, as mákor megállapíthatta hogy a tavasz varázsát maszt, ugyanígy lehet évszani, mint a Danu-wica parján. Lehet e azonban kriákt gyakorlati ma, a mikor a világháboru hozalmának: saból egyecsapásra barataimok, nyugodt szöbe kerül.

A keskeny vágatlan hosszú Calica Diemennin már kora delután kifejődik as elképeszhető se-gsőbb korod. Itt még mindig igen sokat adnak as elegans kocsi-ra, bár a gyönyörű mályekről Bukarest híres volt, nagy részét elegáns autók helyettesítik és a „skopz”-ek közül, a kik mint finom kocsiok párjukat ritkították egész Európában; sokan felecsereletek a gyepít-
a kormánykerékkel.

Természetesen a bérkocsik is sürin-tök a korzón és ezek a bérkocsik és taksiakkal együtt semmiben sem mo-gott el a legesebb közepeneurópai bérkocsi mögött.
A korzón esenkivül egyeb jarművek gyegek, hintók és egyebek is láthatók mind a legesebb és legelőkelőbb alakokban.

A Hippodrom, Bukarest gyönyörű léve-
senyterének bejárata előtt állandóan egész ke-csapark áll és a gyönyörű gyepen és a magas tribünön sames és élénk lép taral élnek. Sem-mit sem láthatunk a keletből! Semmit! Nem hiába tanulmányoztak a bukarestiek a nyugateurópai kulturát és nem hiába báványoz-zak Bukarestet. A kik itt tapolnak, szórakoznak, élnek, szeretnek, mulatnak, azok minden kesz-
műségük mellett valami komoly felelősségvétel-
ésnek, hogy ast a változhatatlan, de himn helyzetet, hogy Románia nem es Atlanti Océán, hanem a fekete tenger mellett fekszik, ismétleg el kell felejteni. Minden társasági megbesze-
minden elegans asszony.

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések, ha sem. Ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja nemé-timádják már alattomban a szervezetét egy gonosz betegséggel. Abbröjden fel és tekintsen figyelmesen lényének belsejében, akkor láthatja, mennyit vétkezik napról-napra legnevezetesebb szervvel, szívével saját maga ellen vihogja meg egyszer alaposan egész testét! Azt fogja tapasztalni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják külsejüket. Minden nap mosdanak és fürdenek, néha főleg sokat is, tehát a külső tisztaságról kellően gondoskodnak, de ha valaki azt kérdezné, hogy mi is tesznek az emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

Vértisztító teája

Vulnerál-védjeggyel

zitiás

okintetelen, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni mert erről ugyasólván egyáltalán nem gondoskodnak. Hihetetlen dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem gondolkodik arra, hogy megszabadítsák a szennytől a fölöslegtől, hogy eltávolítsák a testből mindazt, ami nem odaválik

hogyan kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a vértől ered az emberben minden meleg, munkaképesség és erő. A vér tisztasága tehát egyértelmű az egészség megőrzésével. Leginkább vétkezik az egészségre ellen az ak

a vér tisztítása

szekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár káros, akár hasznos, idérnek elő minden betegségét inered minden kór, önidek nyomorúság, vesztédelem keserűség és fájdalom.

Az idegesség

Amikor a legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiánya és tápláltságra vezethető vissza.

Minden olyan idegtápszert, mely évés utján a szervezet kármikéj is hatna az idegekre. Bármilyen szépen és gyönyörűen hirdetik is az eléle szereket, ez mind csak a szűk és félrevezetés egész közönséges csalás és arra jó, hogy a minden szalmaszálba kapaszkodó beas utolsó garaszt is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszert

Istenk, és ez a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

Es látja el az idegtápszert legfinomabb elgásait, egyedül es adja meg az idegnek a szükséges táplálékot, az erőt és ellenálló képeiséget, amelyre oly nagy szükség van az embernek a létért való kemény küzdelemben. A magas vér nélkül nem vinni semmire, ha még olyan idegtápszerteket raknak is eléje.

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág az a legtermészetesebb és

legkiválóbb vértisztítószer.

Minden lélegzet emlékeztet a természet örök törvényességére, a hogy az örökké fennálló állat- és növény könt. Ezeket a természeti növényeket senki sem tudja és az is fogja megdönten.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismerni. Es

Grndmann P. gyógszerész

Grndmann P. gyógszerész

Est a teát előírás szerint, az az minden második napon egy csészével kell állandóan inni a, akkor látni fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Et a tea megadja testének az egészséget, életkedvet, tetterőr hatalmas rugókonytságot, erőt, ellenállóképeiséget, azellemz-életnétséget egészen agg koráig és mindég legjobb barátja lesz és marad. Es megvédi az egészséget önkretevé, minden felől támadó betegségek csiráitól, megóvja az idegességtől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a legjobb szer a nedvek megromlása, kiütések, sömör, nólyg és vesebajok anyagcsere zavarok érelmeszesedés és különösen

köszvény és csusz

el'n, szonkvül vértödlások, gyomor és bélbántalma ellen. A tea rendszeré teszi a székelést és előregíti a em érzést. — Mellőzük e helyen a köszönetnyilvánítás sorozatát ember naponként érkeznek a közönség minde köréből az elismerő levelek és hálaliratok ezen tea nagy szer hatásától.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatásától és fejezze ki azal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja ezt a teát másoknak is.

Csomagja 2, 4, 6 Kor. Próbacsomag 1 K. 5 ilyen próbacsomag 4 korona.

Egy sikeres kúrához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges, összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. gyógszerész

Berlin, SW. 68. Friedrichstrasse 208. 2

Kezdési órák 8—7-ig vasárnap is.

Használati utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vulnerál vértisztító teája mint hási szer legmelegebben ajánlható mindasoknak, akik kiütés, sömör, kelvény, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, máj és gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben, idegességben, anyagcserezavarokban]

köszvény és csuszban

vagy vértödlásban szenvednek, oly módon használandó, hogy ezen teától egy evőkanálnyit egy csésze vízzel erősen felforralunk és szükség szerint reggel vagy este langyosan iszunk.